

UIT DE GESCHIEDENIS van het Nederl. Internationaal Open Kampioenschap

De geschiedenis van het Nederlands Internationaal Open Kampioenschap nam een aanvang in 1912 en de eerste kampioen was de in België werkzame Engelse professional George Pannell. In 1913 en 1914 werd de titel niet verspeeld, doch in 1915 werd, ondanks de oorlog, besloten het kampioenschap toch doorgang te doen vinden. Van sterke buitenlandse concurrentie was toen natuurlijk geen sprake, doch het was niettemin een bijzondere prestatie van wijlen G. M. del Court van Krimpen om als amateur de titel te winnen met het voor die dagen buitengewoon lage totaal van 152 slagen voor 36 holes. In 1916 kreeg het kampioenschap een onverwacht internationaal aspect door de deelneming van enkele hier te lande geïnterneerde Britse officieren van wie Major Charles Bryce toen de titel won. Nadat in 1917 Jacob Oosterveer kampioen was geworden, was het de Belgische amateur Florent Gevers die in 1918 als laatste amateur de titel won. Van die tijd af bleef de titel in handen van de professionals.

De grote opbloei van golf, die in 1924 een aanvang nam met de opening in dat jaar van de eerste 18 holes-course in ons land, n.l. die van de Haagse Golfclub op Waalsdorp, betekende tevens dat ons Internationaal Open Kampioenschap onder de professionals van naam ging meetellen als een begeerlijke trofee, hetgeen tot uiting kwam in de namen der deelnemers en van de winnaars van die tijd af, van wie wij noemen Aubrey Boomer, Ernest Whitcombe, Auguste Boyer, Marcel Dallemagne, die allen in hun dagen tot de "upper ten" der professionals van internationale vermaardheid behoorden. Ook Henry Cotton, toen nog een jong professional, behoorde in die jaren tot de deelnemers.

Intussen zijn we de tijd genaderd, die ook de jongeren onzer lezers nog vers in het geheugen ligt. Dallemagne was de laatste die het kampioenschap won over 36 holes in 1933. In 1934 werd het kampioenschap op de internationale standaard gebracht en voor het eerst over 72 holes verspeeld. In dat jaar kregen we tevens onze eerste niet-Europese kampioen in de persoon van de Zuid-Afrikaanse professional en kampioen Sid Brews, die twee jaar achtereen „kwam, zag, en overwon”. Vervolgens kwam in 1936 Floor van Donck — die zich intussen ook in de eerste rijen der groten heeft geschaard — voor de eerste maal aan bod; hij zou dit feit daarna nog tweemaal herhalen, in '37 en in '46. Hij is dus momenteel titelhouder.

De kampioenschappen van de laatste jaren vóór de oorlog waren zeer sterk bezet. In '38, toen Padgham op élatante wijze — o.m. met een recordronde van 66 op de oude Waalsdorpse baan van de Haagse Golfclub — winnaar werd, zagen wij onder

de deelnemers Cecil Denny en Marcel Dallemagne, benevens de bekende Britse amateurs Henry Longhurst en Harry Bentley. In 1939 was het Bobby Locke, sindsdien een der meest besproken figuren in het internationale golf, die de toeschouwers in verbazing bracht door de onverstoorbare wijze, waarop hij na minder goede slagen de meest fantastische recoveries vertoonde.

Bezien we de scores, waarmede in de loop der jaren ons Int. Open Kampioenschap is gewonnen, dan valt het op hoe klaarblijkelijk het spel steeds beter werd. Aubrey Boomer was de eerste, die in 1924 met een totaal van 138 voor 36 holes beneden een gemiddelde van vier slagen per hole bleef; vervolgens was het Ernest Whitcombe in 1928 met 141 en sedert 1932 — toen Boyer met 137 won — is de score van de winnaar onafgebroken beneden een gemiddelde van vieren gebleven... tot Van Donck verleden jaar won met een totaal van 290. Maar toen hadden we dan ook zes jaar oorlog achter de rug!

Tenslotte willen we niet nalaten ook de prestaties van onze landgenoten in het kampioenschap te belichten. Dirk Oosterveer was in 1930 de laatste Nederlandse professional die de titel won. In 1937 eindigde Piet Witte als eerste Nederlander op de zesde plaats, in '38 Joop Rühl als negende, in '39 weer Rühl als zesde en in '46 werd Rühl voor de derde maal eerste Nederlander fraai tweede.

De eere-lijst luidt als volgt:

1912	G. Pannell	158
1913 en 1914	Niet verspeeld	
1915	G. M. del Court van Krimpen	152
1916	Maj. Ch. Bryce	166
1917	J. Oosterveer	160
1918	F. Gevers	159
1919	D. Oosterveer	155
1920	H. Burrows	151
1921	H. Burrows	158
1922	G. Pannell	160
1923	H. Burrows	153
1924	A. Boomer	138
1925	A. Boomer	144
1926	A. Boomer	151
1927	P. Boomer	147
1928	E. R. Whitcombe	141
1929	J. J. Taylor	153
1930	D. Oosterveer	152
1931	F. Dyer	145
1932	A. Boyer	137
1933	M. Dallemagne	143

Over 72 holes:

1934	Sid Brews	286
1935	Sid Brews	275
1936	Floor van Donck	285
1937	Floor van Donck	286
1938	A. Padgham	281
1939	A. D. Locke	281
1940 tot en met 1945	Niet verspeeld	
1946	Floor van Donck	290